

[Aage Fogh.]

være, at man vil komme og sige til staten: I må have den, når I har vurderet den til den pris. De ærede medlemmer kan være rolige for, at så blev der jord til rådighed. Derfor, når loven ikke virker — det vil jeg gerne sige det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen — er det, fordi vurderingerne ikke er bragt i orden. Hvor mange penge vil der så være i det foretagende? Jeg ved det ikke, men jeg vil vurdere det til at ligge omkring 50-75 mill. kr., måske betydelig mere.

Den næste post, jeg vil anbefale som dækning for omsætningsskatten, er en forhøjelse af renten for de udlån, man tidligere har givet til byggeriet. Jeg har omtalt det nogle gange, men da vi havde en venstre-konservativ regering — og også senere — havde man den opfattelse, at bare man gav tilstrækkelig billige lån, ville byggeriet tage et voldsomt opsving. Det førte med sig, at vi i dag har anbragt 5,5 milliarder kr. i boligbyggeriet. Disse 5,5 milliarder kr. afkaster ca. 2 til 2½ pct., det varierer lidt fra lån til lån, det er jo også således, at der er m²-tilskud, der skal trækkes fra. Men jeg finder det helt urimeligt at holde renten dernede. Om den skal forhøjes til 5 eller 6 pct., skal jeg lade være usagt, men jeg tror i hvert fald, at man meget, meget let uden at være urimelig over for nogen vil kunne hjemtage mellem 75 og 100 mill. kr. på dette område.

Som den tredje post til dækning anfører jeg den omsætningsskat, der nu er foreslået på spiritus, tobak og biler. Vi har foreslået en forhøjelse på disse poster, og jeg skal indrømme, at her har min stilling hele tiden været — ikke med hensyn til bilerne, men med hensyn til de andre ting — at de er så udpræget luksusvarer, som folk kan undvære, de kan leve lige lykkeligt; der er endda dem, som mener, de lever mere lykkeligt ved hverken at ryge eller drikke — jeg selv gør begge dele, så jeg skal ikke blande mig i den diskussion. Hvis vi opretholder det forslag,

der her er fremsat, og som ikke koster noget som helst i administration, og hvor afgiften er lagt på det helt rigtige grundlag, vil det give mellem 250 mill. og 300 mill. kr.

Det vil alt i alt sige, at med de forslag, jeg her har omtalt, og som den højtærede finansminister har stillet, har vi til rådighed mellem 375 og 475 mill. kr. Der er ingen fradrag til børn, ingen fradrag til pensionister; der er ingen små, fattige folk, om jeg så må sige, der bliver snydt ved det. Og jeg vil gerne i denne forbindelse gøre opmærksom på, at når det er Kvindeligt Arbejderforbund og jord- og betonarbejderne, der har henvendt sig her, i hvert fald til mig, og protesteret imod den skat, vi er ved at gennemføre, er det ikke tilfældigt. Jeg tror ikke, det er tilfældigt. Husk på, hvad det var, Alfred Petersen kæmpede for; det var at få 200 kr. om ugen til sine lavest lønnede folk, der ikke ligger ret langt over den skattefri grænse. Derigennem tror jeg man kunne skaffe de penge, der kunne give balance i statsfinanserne.

Med hensyn til fremtiden vil jeg gerne føje et par enkelte ting til det, jeg her har sagt. Mit ønske er — og det vil jeg give min stemme til — en yderligere udbygning af proportionalsskatten. Hvor grænserne skal ligge, kan diskuteres. Jeg vil også gerne medvirke til at afskaffe de allerfleste fradrag, der nu gives på alle områder inden for skattelovgivningen. Hvis det skal være, kan jeg også medvirke til, at vi afskaffer selve skattefradragretten, men i så fald vil jeg have sikkerhed for, at der aldrig kan udskrives mere end 50 eller 55 pct. af nogen mands eller kvindes indtægt. Hvis man gør det, får vi en langt simplere skatteskala end den, vi har nu, og det tror jeg er ganske overordentlig vigtigt. Jeg vil også være med til at undersøge mulighederne for at afskaffe sambeskatningen. Jeg har spekuleret en hel del over det, og jeg kan ikke sige, at jeg har noget forslag at stille; men man kunne gøre det på den måde, at man overlod til folk selv at bestemme, om de ville sambeskattes, eller de ville beskat-